

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-127/12) ⁽¹⁾****(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 21 TFUE i 63 TFUE — Porozumienie EOG — Artykuły 28 i 40 — Podatki od spadków i darowizn — Podział kompetencji podatkowych — Dyskryminacja między rezydentami i nierezydentami — Dyskryminacja ze względu na miejsce położenia nieruchomości — Ciężar dowodu)**

(2014/C 395/03)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels, R. Lyal i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Zezwalając na wprowadzenie zróżnicowania w traktowaniu pod względem podatkowym darowizn i spadków między uprawnionymi i darczyńcami będącymi i niebędącymi hiszpańskimi rezydentami, między spadkodawcami będącymi i niebędącymi rezydentami hiszpańskimi oraz między darowiznami i podobnymi rodzajami zbycia nieruchomości położonych na hiszpańskim terytorium i za granicą, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 63 TFUE i 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 126 z 28.4.2012.**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej****(Sprawa C-237/12) ⁽¹⁾****(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Artykuł 5 ust. 4 — Punkty 1 – 3 i 5 części A załącznika II — Ustęp 1 pkt 1 – 3 oraz ust. 2 załącznika III — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego — Okresy rolniczego wykorzystania — Pojemność pojemników do składowania odchodów zwierzęcych — Ograniczenie rolniczego wykorzystania — Zakaz rolniczego wykorzystania w terenie o dużym nachyleniu lub na gruntach przemarzniętych lub pokrytych śniegiem — Niezgodność uregulowań krajowych)**

(2014/C 395/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, B. Simon i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, S. Menez i D. Colas, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując środków niezbędnych do zapewnienia pełnego i prawidłowego wdrożenia wszystkich wymogów nałożonych na nią przez art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego w związku z pkt 1–3 i 5 części A załącznika II oraz ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 załącznika III do tej dyrektywy, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy w zakresie, w jakim zgodnie z uregulowaniami krajowymi przyjętymi w celu wykonania tej dyrektywy:

- nie ustanowiono okresów obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu I w przypadku dużych upraw zasiewanych jesienią, a także w przypadku łąk i pastwisk zasianych ponad sześć miesięcy wcześniej;
- okres obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu I w przypadku dużych upraw zasiewanych wiosną ogranicza się do lipca i sierpnia;
- obowiązywanie zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu II w przypadku dużych upraw zasiewanych jesienią jest ograniczone do okresu od dnia 1 listopada do dnia 15 stycznia, a obowiązywanie zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu III w przypadku takich upraw nie zostało przedłużone poza dzień 15 stycznia;
- okres obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu II w przypadku dużych upraw zasiewanych wiosną łąk nie został przedłużony poza dzień 15 stycznia;
- okres obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu II w przypadku łąk i pastwisk zasianych ponad sześć miesięcy wcześniej został ustanowiony tylko od dnia 15 listopada, a okres obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania nawozów typu III w przypadku wspomnianych łąk i pastwisk i w regionach górskich nie został przedłużony do końca lutego;
- do dnia 1 lipca 2016 r. obliczanie pojemności składowania w dalszym ciągu będzie mogło uwzględniać kalendarz obowiązywania zakazu rolniczego wykorzystania niezgodny z wymogami wspomnianej dyrektywy;
- składowanie na polu gęstego obornika słomianego jest dozwolone przez okres dziesięciu miesięcy;
- uregulowania te nie zapewniają, że rolnicy i organy kontrolne są w stanie prawidłowo obliczyć ilość azotu, jaka może zostać rolniczo wykorzystana w celu zapewnienia zrównoważonego nawożenia;
- w odniesieniu do krów mlecznych wielkości uwalniania azotu zostały ustalone na podstawie ilości wydalanego azotu, która nie uwzględnia różnych poziomów produkcji mleka, i w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 30 %;
- w odniesieniu do pozostałego bydła wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 30 %;
- w odniesieniu do trzody chlewnej wielkości uwalniania azotu dla odchodów stałych nie zostały ustalone;
- w odniesieniu do drobiu wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o błędny współczynnik ulatniania wynoszący 60 %;
- w odniesieniu do owiec wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 30 %;
- w odniesieniu do kóz wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 30 %;
- w odniesieniu do koni wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 30 %;
- w odniesieniu do królików wielkości uwalniania azotu zostały ustalone w oparciu o współczynnik ulatniania wynoszący 60 %;
- wspomniane uregulowania nie zawierają jasnych, precyzyjnych i obiektywnych kryteriów, zgodnie z wymogami zasady pewności prawa, dotyczących warunków rolniczego wykorzystania w terenie o dużym nachyleniu;
- dozwolone jest rolnicze wykorzystanie nawozów typu I i III na gruntach przemarzniętych, rolnicze wykorzystanie nawozów typu I na gruntach pokrytych śniegiem, rolnicze wykorzystanie nawozów na gruntach, które są zamrożone tylko powierzchniowo na skutek cyklicznego zamarzania i rozmarzania w okresie 24 godzin, a także rolnicze wykorzystanie na gruntach przemarzniętych gęstego obornika słomianego i kompostów z odchodów zwierzęcych.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 września 2014 r. – YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-408/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynki zapięć na suwak i innych typów zapięć oraz urządzeń do mocowania — Przejście odpowiedzialności — Wskazana w przepisach górna granica grzywny — Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 — Pojęcie przedsiębiorstwa — Odpowiedzialność osobista — Zasada proporcjonalności — Mnożnik służący zapewnieniu skutku odstraszającego)

(2014/C 395/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH (przedstawiciele: D. Arts, W. Devroe, E. Winter i F. Miotto, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i R. Sauer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie YKK i in./Komisja (EU:T:2012:322) zostaje uchylony w części dotyczącej zastosowania – w celu obliczenia maksymalnej kwoty grzywny, w zakresie współpracy w ramach kół roboczych Bazylea Wuppertal i Amsterdam na rynku zapięć metalowych i plastikowych oraz maszyn do mocowania – górnej granicy wynoszącej 10 % obliczonej na podstawie obrotu grupy YKK osiągniętego w roku poprzedzającym przyjęcie decyzji Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/39.168 – PO/Galanteria z metali i tworzyw sztucznych: zapięcia) w odniesieniu do okresu naruszenia, w którym YKK Stocko Fasteners GmbH została uznana za wyłącznie odpowiedzialną.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Artykuł 2 ust. 2 rzeczonej decyzji C(2007) 4257 wersja ostateczna jest nieważny w części dotyczącej obliczenia grzywny, w stosunku do której YKK Stocko Fasteners GmbH została uznana za wyłącznie odpowiedzialną w zakresie współpracy w ramach kół roboczych Bazylea Wuppertal i Amsterdam.
- 4) Grzywna nałożona na YKK Stocko Fasteners GmbH za naruszenie, z tytułu którego spółka ta została uznana za wyłącznie odpowiedzialną w zakresie współpracy w ramach kół roboczych Bazylea Wuppertal i Amsterdam, zostaje ustalona na kwotę 2 792 800 EUR.
- 5) YKK Corporation, YKK Holding Europe BV i YKK Stocko Fasteners GmbH pokrywają koszty własne oraz trzy czwarte kosztów Komisji Europejskiej przypadających zarówno na postępowanie w pierwszej instancji, jak i na postępowanie w przedmiocie odwołania.
- 6) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą kosztów własnych przypadających zarówno na postępowanie w pierwszej instancji, jak i na postępowanie w przedmiocie odwołania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012.